

Οι συνεργάτες του Φιλήμονα γράφουν... .

Η αγάπη του Θεού νικάει...

Από το 1986, που πρωτοσυστάθηκε και απέκτησε σάρκα και οστά η από πολλά χρόνια επιθυμία πολλών να υπάρχει ένα απάνεμο λιμάνι, μια ήσυχη φωλιά μακριά από τον εφιάλτη των ναρκωτικών και τους σκοτεινούς τύπους που με σκοπό το οικονομικό κέρδος δολοφονούν ψυχές και σώματα, είχα πολλές φορές την ευκαιρία και το προνόμιο να προσφέρω και να υπηρετήσω από κοντά, ώστε να απαλειφθεί ο πόνος από τη στοματική κοιλότητα των παιδιών του Φιλήμονα. Τόσο από το δηλητήριο των ναρκωτικών, όσο και από το ότι τα ίδια τα άτομα δίνουν άλλες προτεραιότητες από το να φροντίζουν τη στοματική τους υγεία, παρουσιάζονται μεγάλα προβλήματα στο περιοδόντιο και στα δόντια αυτά καθαυτά.

Για περισσότερο από εικοσαετία, το ιατρείο γέμισε πολλές φορές από την ομάδα ή ένα μέρος της. Παιδιά πιο μεγάλα, παιδιά πιο μικρά. Παιδιά που προσπαθώντας να γεμίσουν το κενό μέσα τους έπεσαν στην καλοστημένη παγίδα των ελαφρών ναρκωτικών και γρήγορα πέρασαν στο μονόδρομο των σκληρών. Κι όταν βρέθηκαν στο βάθος της αβύσσου, στο απόλυτο σκοτάδι, στο αμετάκλητο αδιέξοδο, όταν ασφυκτιούσαν πια από το σφίξιμο του βρόγχου και αισθάνθηκαν την ανάσα του θανάτου δίπλα τους, τους σήκωσε το χέρι του σκυμμένου Ιησού και τους έφερε στο χώρο της «ομάδας».

Πρώτα στο Κουκάκι, μετά στην Πεύκη και τώρα στη Θήβα. Εκεί όπου πίσω από την πόρτα του Φιλήμονα δεν υπάρχει απλά ανθρωπιά, αλλά η ζεστασιά, η θαλπωρή της παρουσίας Εκείνου που θεραπεύει σταλάζοντας βάλαμο στις ανοιχτές πληγές. Το άγγιγμα αυτό του μεγάλου Ιατρού για πολλά παιδιά είναι καταλυτικό.

Από κοντά και σε συνεχή βάση όλο το εικοσιτετράωρο οι πρωτεργάτες, από πιο πίσω οι υπόλοιποι. Χέρια αδελφικά φροντίζουν και περιποιούνται με κρασί και λάδι τις πληγές. Πρόσωπα γεμάτα αγάπη σκυμμένα πάνω από την ψυχή και το σώμα που σφαδάζει.

Ο πόλεμος τρομερός! Η αγάπη Του όμως και η στοργή Του νικάει. Επέρχεται πλήρης ίαση. Τα σκυθρωπά πρόσωπα τα γεμάτα απογοήτευση αρχίζουν να γελούν, φωτίζονται από χαρά, ακούγονται τραγούδια και ύμνοι δοξολογίας.

Τα πατζούρια ανοίγουν. Καρδιές ανοίγουν! Άπλετο φως πλημμυρίζει τις μέχρι πριν από λίγο γεμάτες φάρμακα γωνιές, όλους τους χώρους. Τα παιδιά αρχίζουν και πάλι να ζουν, αποκτούν ενδιαφέροντα. Πολλά από αυτά επανεπτάχθηκαν στην κοινωνία, εργάζονται ήδη, έκαναν οικογένειες. Το θαύμα που ξεκίνησε στο «Φιλήμονα» για πολλά παιδιά συνεχίστηκε και ολοκληρώθηκε. Για άλλα συνεχίζεται ακόμα.

Εκτός από την αντιμετώπιση των προβλημάτων του στόματος και τη θεραπεία των εκτεταμένων φλεγμονών, συχνά υπάρχει χρόνος για ολιγόλεπτο άκουσμα των εμπειριών και πώς η κραυγή της απόγνωσης έγινε ύμνος δοξολογίας.

Ευχαριστούμε το Θεό για την όαση αυτή που λέγεται Φιλήμων. Στεκόμαστε με αμέριστη αγάπη και συγκίνηση μπροστά στο έργο αυτό και είμαι σίγουρος πως Εκείνος έχει μεγαλύτερα ακόμα θαύματα να μας αποκαλύψει.

Σταμάτης Βολιώτης

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΦΙΛΗΜΩΝΑ - Τριμηνιαία Ενημερωτική Έκδοση
Εκδότης – Ιδιοκτήτης: Σωματείο «Φιλήμων» - Χριστιανικό Κέντρο Απεξάρτησης
Λογαριασμός Εθνικής Τραπέζης: 104/296266-73

Τα νέα του Φιλήμονα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Λίγα λόγια, έτσι για αρχή

Αγάπη μόνο αγάπη...

«Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στο θάνατο το μονογενή Του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια» (Ιωάννης 3:16).

Αγάπησε, συνεπώς έδωσε. Έδωσε, συνεπώς αγαπά. Η ενέργεια της αγάπης φανερώνει την παρουσία της.

Ο απ. Παύλος μάς οδηγεί στο μεγαλειώδη θάλαμο της αγάπης. Καθώς προχωρούμε, αντικρίζουμε το φως της χριστιανικής αγάπης, που δεν είναι άλλο παρά η λάμψη του προσώπου του Θεού. Γ' αυτό ακριβώς ο Παύλος μάς μιλά περιγραφικά για την αγάπη.

Μας την παρουσιάζει με τη μορφή των διαφόρων υπηρεσιών που φανερώνουν το χαρακτήρα της. Αν λείπει η αγάπη, όλα σκοτεινιάζουν και πεθαίνουν.

Δεν πεθαίνουν πάντοτε με την υλική σημασία της λέξης, πεθαίνουν όμως υλικά και πνευματικά.

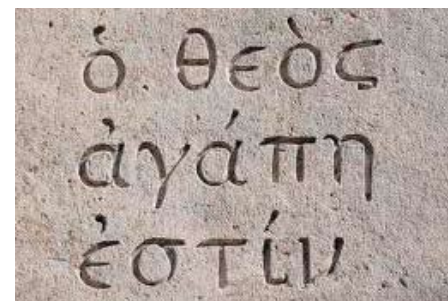
Ο άνθρωπος ζει τόσο, όσο είναι ο βαθμός της αγάπης στη ζωή του.

Το άλλο που ονομάζει ζωή είναι κάτι αδειανό, είναι ζωή χωρίς ζωή. Μια ζωή χωρίς νόημα και περιεχόμενο. Ενώ όμως παρακολουθούμε τις διάφορες εκδηλώσεις της αγάπης, ενώ βλέπουμε τους κλάδους του δένδρου της

που απλώνονται σε όλες τις κατευθύνσεις και σκορπίζουν τους καρπούς της, ας μην ξεχνάμε ότι η αγάπη στην ουσία της είναι ενωμένη. Οι εκδηλώσεις της ποικίλλουν, η ρίζα της όμως είναι μία, ο Χριστός: η ενσάρκωμένη αγάπη όπως τη διδάσκει το Ευαγγέλιο, ο Θεός είναι αγάπη.

Γ' αυτό, αγαπητοί φίλοι και παιδιά του «Φιλήμονα», ο «Φιλήμων» ξεχωρίζει από όλα τα άλλα Κέντρα-ιδρύματα, γιατί έχουμε μέσα στην καρδιά μας το Θεό που είναι η αγάπη. Γ' αυτό και αγαπάμε και προσφέρουμε την καρδιά μας, το χρόνο μας, τη σκέψη μας για σας που είστε ένα κομμάτι της ζωής μας, σας αγαπάμε και θα είμαστε δίπλα σας πάντα.

Με αγάπη Χριστού,
Ιωάννης Μαρκουλής

Μάτια στραμμένα στον Ουρανό

Μαρία Νουσίου -Μπράουν

Απελευθέρωση μόνο από το Θεό

Παύλος Π.

Η αγάπη του Θεού νικάει...

Σταμάτης Βολιώτης

Μάτια στραμμένα στον Ουρανό

Και να τι λέει ο Κύριος, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ: «Αν επιστρέψετε σ' εμένα και ηρεμήσετε, μονάχα τότε θα σωθείτε· μέσα στην ησυχία και στην εμπιστοσύνη θα βρείτε τη μοναδική σας δύναμη» (Ησαΐας 30:15).

Τον τελευταίο καιρό όλο και περισσότερο διαπιστώνω την αλήθεια αυτού του εδαφίου στη ζωή μου. Βλέπω ότι μόνο στο Θεό βρίσκεται η σωτηρία μου και η λύση σε κάθε πρόβλημα. Συχνά ψάχνουμε αλλού να βρούμε λύσεις και στηρίγματα, αλλά η απάντηση στέκεται ήδη μπροστά μας και μας περιμένει με ανοιχτή την αγκαλιά. Ο Κύριος γνωρίζει ότι υπάρχουν φορές που φεύγουμε μακριά Του και στο τέλος τα χάνουμε. Γι' αυτό μας βεβαιώνει πολλές φορές μέσα στο Λόγο Του ότι Εκείνος είναι εκεί για να μας οδηγήσει. Μας καλεί «Ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι κοπιάζετε κι είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας ξεκουράσω» (Ματθαίος 11:28). Έτσι ακριβώς νιώθω τελευταία, ότι το μόνο που χρειάζομαι είναι να κρατήσω το χέρι του Θεού και να ηρεμήσω. Στην πραγματικότητα, όποτε προσπαθώ να βρω από μόνη μου μια καλή λύση, τότε καταλαβαίνω ότι τίποτα δεν είναι καλύτερο από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Ξέρω ότι μπορεί να ακούγεται κοινότυπο ή αόριστο, αλλά είναι αλήθεια! Τελικά τα πράγματα που νομίζουμε ότι έχουμε βαρεθεί να τα ακούμε, είναι αυτά που κρύβουν τις μεγαλύτερες αλήθειες. Νομίζουμε συχνά ότι κάτι πιο έξυπνο θα σκεφτούμε για να εντυπωσιάσουμε τον εαυτό μας και τους άλλους. Κι εγώ πέφτω στην παγίδα να νομίζω ότι κάτι σπουδαίο θα σκεφτώ για να λύσω τα προβλήματά μου ή ότι οι δυνάμεις μου είναι αρκετές για να τα καταφέρω μόνη μου. Από τη μέχρι τώρα εμπειρία μου συνειδητοποιώ ότι τίποτα και κανένας δεν μπορεί να με γαληνέψει, να με σώσει, να με φροντίσει, να με αγαπήσει, να με συγχωρήσει, να φροντίσει για κάθε λεπτομέρεια της ζωής μου, παρά μόνο ο Χριστός! Ο καθένας μας έχει το δικό του αγώνα, είτε αυτός λέγεται ναρκωτικά, αλκοόλ, διαλυμένες σχέσεις, αποτυχία, υπερκόπωση και τόσα άλλα. Ένα είναι το σίγουρο, ότι η δύναμή μας βρίσκεται στον Κύριο. Η προσευχή μου είναι να επιστρέψουμε και να ηρεμήσουμε στην αγκαλιά του Θεού.

Αυτή είναι και η προσευχή μου για το έργο του «Φιλήμονα» καθώς έρχεται το φθινόπωρο, να ακουμπήσουμε τα πόδια στα πόδια του Ιησού Χριστού. Προσεύχομαι για τη διοικητική επιτροπή, τους υπεύθυνους του προγράμματος και τους εθελοντές του έργου αυτού να έχουν τα μάτια τους στραμμένα στο πρόσωπο του Κυρίου, γιατί, αν ζητούμε τη βασιλεία Του, όλα τ' άλλα θα προστεθούν. Άλλωστε, δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να διακονήσουμε τους γύρω μας παρά να έχουμε την προσοχή μας στραμμένη στον Κύριο. Πρόσφατα άκουσα την εξής ιστορία: «Ήταν κάποτε ένας άνθρωπος που κοιτούσε συνεχώς προς το Θεό και τότε άρχισαν να μαζεύονται γύρω του ολόένα και περισσότεροι άνθρωποι. Όταν είδε πόσοι μαζεύτηκαν, σκέφτηκε πως είχε την υποχρέωση να φροντίσει για τις ανάγκες των γύρω του. Έτσι, σταμάτησε να κοιτάζει προς τον Ουρανό και φρόντιζε τους ανθρώπους τρέχοντας όλη μέρα. Οι άνθρωποι όμως τελικά άρχισαν να φεύγουν σιγά σιγά και ο άνθρωπος αυτός αναρωτήθηκε γιατί έφυγαν όλοι. Τότε άρχισε να κάνει αυτό που έκανε εξ αρχής, έστρεψε τα μάτια στον ουρανό και άρχισε πάλι να κοιτάζει συνεχώς προς το Θεό. Τότε οι άνθρωποι άρχισαν να μαζεύονται πάλι γύρω του». Οι άνθρωποι θα ελκυστούν όχι επειδή εμείς έχουμε κάτι να τους δώσουμε, αλλά επειδή τα λόγια του Θεού είναι λόγια ζωής αιώνιας. Ο Κύριος θα τους ελκύσει!

Ακόμη, προσεύχομαι για τα παιδιά που βρίσκονται φέτος στο πρόγραμμα του «Φιλήμονα», να

μη χάσουν από τα μάτια τους το Χριστό. Είναι εύκολο να την πατήσουμε όπως ο Πέτρος που, όταν βγήκε από τη βάρκα (Ματθαίος 14:22-33), αντί να κοιτάξει προς το Χριστό άρχισε να κοιτάζει τα μεγάλα και φοβερά κύματα. Τότε τον κατέλαβε ο φόβος και άρχισε να βουλιάζει. Αν κοιτάμε στα μάτια τον Ιησού Χριστό, τότε τα κύματα και οι δυσκολίες της καθημερινότητας δεν μας χτυπούν. Εύκολο στα λόγια, δύσκολο στην πράξη. Γι' αυτό και χρειάζεται να προσευχόμαστε ο ένας για τον άλλο και να προχωρούμε σταθερά προς Αυτόν, που είναι ο μόνος αληθινός Σωτήρας για όλους μας. Με τα μάτια στραμμένα στον Ουρανό...

Μαρία Νουσίου - Μπράουν

Τα παιδιά του Φιλήμονα γράφουν...

Απελευθέρωση μόνο από το Θεό

Ευχαριστώ των Θεό, διότι είναι ο μόνος που μπορεί να αλλάξει τη ζωή του καθενός και να μας κάνει ένα καινούριο κτίσμα. Είναι αποδεδειγμένο από διάφορες μαρτυρίες ανθρώπων που ο Θεός έχει επέμβει στη ζωή τους. Έτσι και μέσα στην κοινότητα του Φιλήμονα γνωρίζουμε τα θαυμαστά που έχει κάνει ο Θεός, αλλά και αυτά που συνεχίζει και κάνει. Αυτό το γνωρίζω από προσωπική εμπειρία, αλλά και από ανθρώπους που έχουν περάσει αρκετά χρόνια πριν από εμένα και τώρα βλέπω το Θεό να είναι μέσα τους και να ενεργεί θαυμαστά. Ο τρόπος που ο Θεός θα ενεργήσει μπορεί να είναι διαφορετικός στον καθένα, αλλά το αποτέλεσμα θα είναι ίδιο σε όλους: απελευθέρωση από τα δεσμά των ναρκωτικών, του αλκοόλ κτλ.

Προσωπικά ευγνωμονώ το Θεό που πέρασα σε μια κοινότητα που ο Θεός είναι ο οδηγός προς την έξοδο από το πρόβλημα. Αυτό έκανε τον αγώνα μου και το έργο μου πιο εύκολο προς την απεξάρτηση και αυτό είναι πέρα για πέρα αληθινό. Σήμερα υπάρχουν αρκετά και διάφορα κέντρα απεξάρτησης και δοξάζουμε το Θεό που υπάρχουν, αλλά το θέμα είναι τι μπορεί να κάνει το καθένα απ' αυτά: μπορεί να σε βγάλει από το πρόβλημα που έχεις, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι έχεις απελευθερωθεί τελείως και από άλλα πράγματα. Έτσι είναι όταν αυτά στηρίζονται στις ανθρώπινες δυνάμεις. Γνωρίζοντας αρκετούς που έχουν περάσει από τέτοιου είδους κέντρα, ακόμα και παλιούς μου φίλους, βλέπω ότι όντως έχουν απελευθερωθεί από την ηρωίνη, αλλά είναι πλέον εθισμένοι σε κάποια άλλη ουσία. Εδώ είναι η διαφορά των κέντρων αυτών με τα χριστιανικά κέντρα όπου ενεργεί ο Θεός. Ο Θεός έρχεται και σε κάνει έναν καινούριο άνθρωπο χωρίς δεσμά. Αυτό που έχει σημασία είναι ο καθένας να διαλέξει το Θεό με ειλικρίνεια και να ομολογήσει Αυτόν σωτήρα του, όπως ο Απόστολος Παύλος αναφέρει ότι, αν με το στόμα σου ομολογήσεις Κύριο τον Ιησού, και μέσα στην καρδιά σου πιστέψεις ότι ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, θα σωθείς (Ρωμ. 10:9).

Παύλος Π.